

סמל חיים בר-נתן ז"ל

בן אסתר ואריה
נולד במונטריאול
בתאריך כ"ה באדר א' תשל"ג, 27/2/1973
התגורר בירושלים
התגייס באוגוסט 1991
שרת בחטיבת גולני
נפל בפעילות מבצעית בלבנון
בתאריך י"ח בכסלו תשנ"ג, 12/12/1992
נקבר בהר הרצל
אזור: ד חלקה: 12 שורה: 1 קבר: 2
הותיר אחריו הורים ושתי אחיות

בן 19 בנפלו

קורות חיים

נולד בכ"ה אדר א' תשל"ג 27.2.1973 במונטריאול לאסתר ואריה. הוריו שבו ארצה משליחותם החינוכית בקנדה בפרוץ מלחמת יום הכיפורים. חיים למד ב"גבעת גונן" והמשיך את לימודיו בבית הספר התיכון "זיו" בירושלים. כילד היה רגיש ופגיע, אך גדל להיות צעיר נחוש בדעתו, מתמודד ושואף לשלמות ללא פשרות. מנעוריו גבה קומה, נאה וחסון, נוטל תמיד חלק במפעלי ספורט. כשחיין השתתף בצליחות הכנרת וכשחקן כדור עף בתחרויות נבחרת הנוער של ישראל באירופה.

לקראת שירותו הצבאי התאמן בריצות ארוכות ומפרכות, כדי שיתאים ליחידה מובחרת. כדי לעשות את שירותו ביחידה קרבית, הסתיר מן הבודקים בלשכת הגיוס את עובדת היותו בן יחיד לאביו. הוצע לו ליטול חלק בקורס טיס של חיל האוויר, אך לאחר בדיקות רפואיות קפדניות הופנה והתקבל לשייטת, היחידה המובחרת של חיל הים.

באוגוסט 1991 התגייס ועבר מסלול טירונות, קורס מ"כים וקורס צניחה מיוחד לשייטת. על אף המשמעת הקפדנית והנוקשה ורמת האימונים

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

הגבוהה והתובענית אהב חיים מאוד את הקומנדו הימי ועשה שם את שירותו במסירות ובלהט. לאחר כשנה בשיטת, בשל בעייה רפואית כלשהי, נאלץ לעזוב את יחידתו. ניתנה לו האפשרות להישאר עם חבריו בקומנדו הימי, אך הוא סירב בנימוק שאת תקופת הצבא אין בכוונתו לעבור "חפיץ". חיים הוצב ביחידת "עורב" של חטיבת גולני.

חיים היה לדברי מפקדיו: "חייל בעל מוטיבציה אדירה שהשאיר את חותמו על הפלוגה. על אף הצטרפותו ליחידה מגובשת משכבר והתקופה הקצרה ששירת בה." חיים בלט ביחידתו בביצוע המשימות שהוטלו עליו באחריות ובאמינות, תובע מעצמו ומאחרים. מאחורי חזות מאופקת ושלווה, היה חבוי עולם פנימי עשיר ורגיש שרק הקרובים ביותר הכירוהו.

במכתב שהותיר לנתנאל בן אחותו כותב הדוד החייל: "נתנאל התינוק! סתם צחקתי! אני יודע שאתה כבר גדול. תקשיב! אותך אני הכי אוהב בעולם, וכל בעיה שיש לך, או סתם משהו שמרגיז אותך או כל דבר אחר, אני רוצה שתספר לי כשאני בא הביתה. ואם הבעיה רצינית תבקש שיתקשרו אלי לצבא ואני אבוא. אבל תזכור! אתה ילד מאוד חכם ומאוד חזק. כל דבר בעולם אתה יכול לעשות ולעשות טוב!!! וגם לנצח את כל הצרות, ואם ממש ממש אי אפשר לבד אז תתקשר אלי, להתראות מחיימוש". 31.7.92

במוצאי שבת, י"ח בכסלו תשנ"ג 12.12.1992, בדרך להצבת מארב בלבנון בליל ערפל כבד, נפגע חיים מאש כוחותינו ומת מפצעיו בשטח. חיים נטמן בבית העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. הותיר אחריו הורים, שתי אחיות ורד ואורית, ושני אחיינים נתנאל ואיתי - ונפשם קשורה בנפשו.

מדי שנה מתקיים בירושלים טורניר כדורעף של בתי הספר התיכוניים - מפעל ספורט לזכרו. בחצר בית הספר התיכון "זיו", שבו למד, חקוקה דמותו בקיר אל מול מגרש הכדורעף הקרוי על שמו. במצפה יריחו הקימו חיים ואביו יחדיו, חורשה. אלף עצים בלב המדבר - היום היא "יד לחיים". האובדן ונסיבות נפילתו גרמו לבני משפחתו שבר שלא נתאחה.